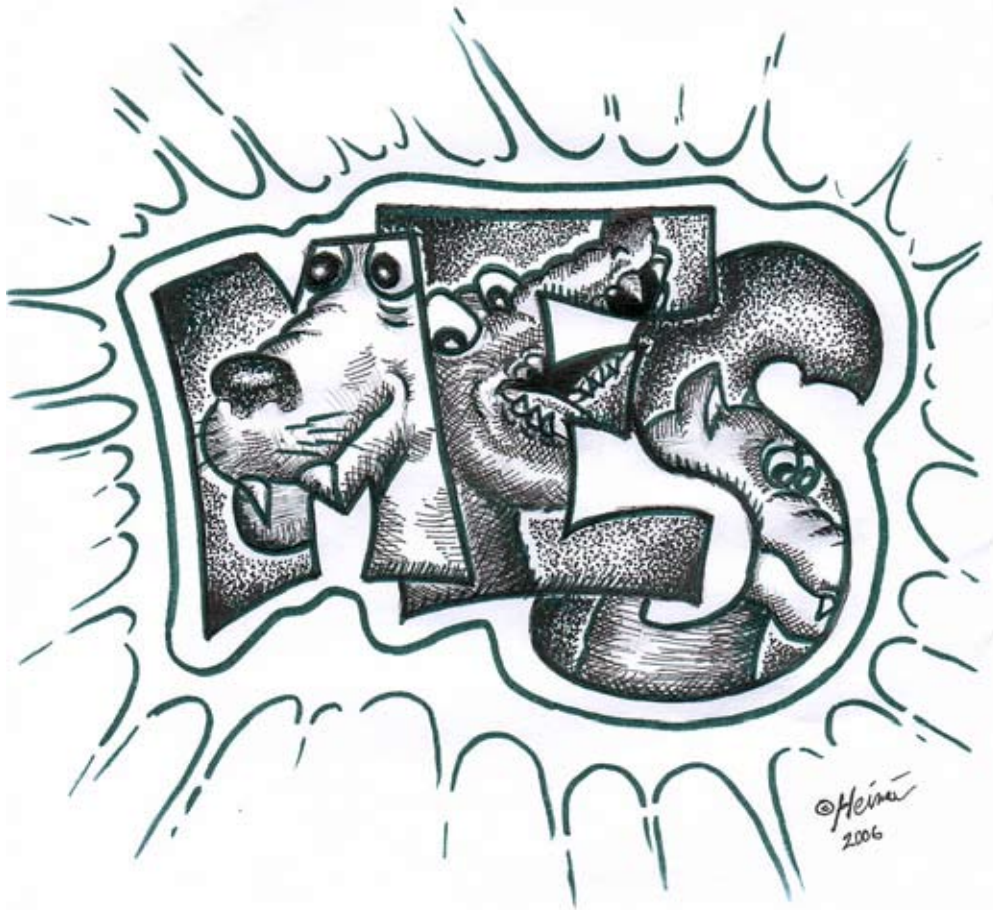

Mesikämmen

Partiolippukunta Mankkaan Eräsdet ry:n tiedotuslehti

3/2006

Mesikämmen on partiolippukunta Mankkaan Eräsudet ry:n virallinen tiedotuslehti.

Painos: 90 kpl

Painopaikka:

Tapiolan seurakunnan monistamo

Päätoimittaja, taitto, valokuvat:

Antti Vuorela

Kansi:

Jarmo Heinonen

Tämän lehden toimittivat:

Suvi Attila

Jarmo Heinonen

Antti Vuorela

Alex Virtanen

Partiolippukunta
Mankkaan Eräsudet ry.

Perustettu: 1994

Jäsenistö:

Tyttöjä ja poikia, noin 90 henkeä

Kolo:

Mankkaan Väentupa (1.12.2006 asti)

Vanhan-Mankkaan kuja 2C

02180 Espoo

Internet-sivut:

www.lpk.partio.fi/papa/mes

Salasana intranettiin:

Lippukunnanjohtaja:

Antti Vuorela

antti.vuorela@iki.fi

040-7083120

Sisällys

Pääkirjoitus	3
Tulevia tapahtumia	3
Ranta -06	4
Eräsusien Saariselän vaellus	8
Ahmat Espoon Punasessa	12
Tikkupullia suffelinapeilla	13
Rastilla Tapailussa	14
Juoruja	15
Ryhmien vetäjät ja kokousajat	16

Kalenteri

5.11.2006	Partiotaitokilpailu Hiipivä Haamu.
10 - 12.11. 2006	Lippukuntaretki Eden- kämpälle Nuuksioon
25.11.2006	Joulumyyjäiset Tapiolan kirkolla
3.12.2006	Mankkaalaisten joulutapahtuma
6.12.2006	Itsenäisyyspäivän tapahtumat
13.12.2006	Lippukunnan joulujuhla klo 18 (aika alustava)

Pysy ajan tasalla menoista seuraamalla lippukunnan nettisivuja! Osoitehan on tuttu **www.lpk.partio.fi/papa/mes**

Pääkirjoitus

Sade ropisee ikkunaan ja tuuli lennättelee lehtiä puista. Pitkän ja mahtavan kesän jälkeen syksy on saapunut. Monella pyörii varmasti vielä mielessä Tapiolan alueen lippukuntien Ranta -06 kesäleiri. Kiitos vielä kaikille leirille osallistuneille!

Syyskauden kokouksetkin ovat lähteneet mukavasti käyntiin, ja paljon uusia jäseniä on syksynaikanatullut mukaan lippukuntamme toimintaan. Lippukuntamme jäsenmäärä on tätä nykyä noin 90 henkeä, enemmän kuin vuosiin.

Ryhmiä vetäjissä tapahtui syksyn alussa muutoksia, ja kaksi aivan uutta ryhmääkin on aloittanut nyt syksyllä. Uutta Puumatyttövärttiä vetävät juuri johtajina aloittaneet Maarit, Ella, Kati ja Tiina. Tervetuloa

mukaan lippukunnan johtajistoon! Pitkästä aikaa lippukunnassamme toimii myös vaeltajaryhmä, jota kipparoi Suvi.

Joulukuun alussa on edessä suuri muutos, kun Väentupa menee remonttiin, ja siirrymme kokoustamaan Mankkaan Makasiiniin. Makasiiniin mahtuu vain yksi ryhmä kerrallaan, joten muutaman ryhmän tulee vaihtaa kokouspäivää. Vaihdoista sovitaan ryhmien kanssa pikapuolin.

Ennen joulua on vielä luvassa monenmoista tapahtumaa, tärkeimpinä lippukunnan oma lippukuntaretki ja joulujuhla. Joulukalenteritkin ovat tulleet myyntiin, myykää niitä ahkerasti, parhaat palkittaneen! Tekemistä partion parissa pitäisi riittää kaikille!

Antti Vuorela, lippukunnanjohtaja

Tulevia tapahtumia

Lippukuntaretki

Syksyn lippukuntaretki järjestetään 10.-12.11.2006 Eden-kämpällä Nuuksiossa. Sudenpennot ovat retkellä perjantaista lauantaihin, halukkaat vartiolaist ja johtajat sunnuntaihin saakka. Lisätietoja retkestä ilmoittautumislapussa, jonka saat omalta johtajaltasi tai lippukunnan nettisivuilta.

Myyjäiset

Eräsdet osallistuvat perinteisesti joulu-myyjäisiin Tapiolan kirkolla 25.11. Eräsdusilla on myyjäisissä luultavasti kaksi myyntipöytä, joissa toisessa myydään leipomuksia ja toisessa arpoja.

Mankkaan joulutapahtuma

Sunnuntaina 3.12. klo 15-19 Mankkaan Makasiinilla järjestetään Mankkaalaisten joulutapahtuma. Vanhempainneuvosto hoitaa tapahtumassa puffettia, ja vaeltajat paistavat muurinpohjalettuja. Tervetuloa!

Itsenäisyyspäivän tapahtumat

Itsenäisyyspäivänä 6.12. Tapiolan alueen partiolaist osallistuvat lipunnostoon Tapiolan kulttuurikeskuksen edessä klo 9.00 ja itsenäisyyspäivän kirkkoon Tapiolan kirkossa klo 9.15. Toivomme kaikkien lippukuntalaisten saapuvan paikalle, partiopaita päällä. Lisää tietoa ryhmien vetäjiltä.

Ranta -06

Tammisaari 5.-11.6.2006

Tapiirin lippukunnat Mankkaan Eräsudet, Hakasiskot, Tapiolan Metsänkävijät, Tellervoiset ja Laajalahden Eräveikot järjestivät kesällä 2006 yhteisen kesäleirin, Ranta -06:sen. Leirin suunnittelu aloitettiin jo vuoden 2005 puolella ja sitä suunniteltiin ahkerasti koko kevät. Eräsusista leirille osallistui 27 partiolaista, ja yhteensä leiriläisiä oli 170. Leiri onnistui yli odotusten, ja on lisännyt paljon lippukuntien välistä yhteistyötä. Seuraavassa päiväkirjamaisesti leirin tapahtumia:

Maanantai 5.6.

Ranta -06 alkoi aurinkoisissa merkeissä

Vartiolaiset ja loput johtajat saapuivat turvallisesti perille leirialueelle maanantaina kello puoli yhdeltätoista. Leiriläisten leiri alkoi leiriläisten telttojen pystytyksellä, ja puoli yhden aikaan syötiin lounasta. Huippukeittiömme tarjoili perunamuusia ja lihapullia, lisukkeena kurkkua ja porkkanaa. Ruoan jälkeen oli vuorossa leirihuivien

painatus. Vartiolaiset saivat oranssit leirihuivit, ja sudenpenuille varattiin vaaleansiniset huivit. Illalla päivällisen jälkeen oli ohjelmassa leirin avajaiset.

Tässä päivän kommenttien parhaimmistoa: “Mä tarvisin juomavettä”, sanoi eräs vartiolaisista. “Ota tosta kanisterista”, johtaja vastasi. “Tarvinko mä mukin?” vartiolainen vielä kysyi.

“Mä odotan sitä, kun tän leirin näkee tuulessa”, sanoi eräs johtajista epäilevästi. Vielä ei ole tuullut liikaa...

Tiistai 6.6.

Perhokalastusta ja mysteereitä

Toinen leiripäivä alkoi perhokalastus-ohjelmalla jota vetämässä oli Espoon perhokalastajien edustajia. Perhokalastus keräsi monia kiinnostuneita tutustumaan välineisiin, perhojen sidontaan ja siiman heittämiseen.

Lounaan jälkeen ratkottiin Tammisaaren

mysteeriä keräten vihjeitä rasteilta ympäri leirialuetta. Myöhemmin päästiin peuhaamaan rannalle, uimaan ei sentään uskaltautuneet kuin johtajat myöhään illalla.

Keskiviikko 7.6.

Haikki alkoi reippaasti hyvässä säässä

Keskiviikkoamuna vartiolaiset lähtivät 5-6 hengen vartioissa suunnistamaan haikille, eli leirialueen ulkopuolelle suuntautuvalla vaellukselle. Haikilla leiriläiset suorittivat rasteja, joita ensimmäisenä päivänä oli kuusi kappaletta. Rasteilla testattiin leiriläisten taitoja muun muassa ensiavussa, kätevyystaidoissa, luonnontuntemuksessa ja ruoanlaitossa.

Leiriläiset valmistivat ruokarastilla lounaaksi makaronia ja kinkkua. Yörastille saavuttuaan vartiot valmistivat hernekeittoa. Ruoka maittoi reippaan kävelyn jälkeen hyvin,

ja päivällisen jälkeen riitti vielä energiaa peuhata ympäriinsä. Iltapalan jälkeen käytiin nukkumaan, ja keräämään energiaa torstain kolmea rastia ja leiriin paluuta varten.

Torstai 8.6.

Leiri täyssissä vahvuuksissaan

Haikki sujui ongelmitta. Kaikki selvisivät hengissä. Viimeisimmät vartsut saapuivat leiriin joskus lounaan jälkeen suunnitelmien mukaan. Suurin osa vaikutti iloisilta, vaikka pieni väsymys taisikin painaa osaa. Leirissä oli onneksi odottamassa lämmin sauna ja valmista ruokaa.

Samaan aikaan saapuivat sudarit leiriin ja näin huippuleirimme vahvuus kasvoi lähes 150 henkilöön. Päivällä leirimme saapui muutama yllätysvieras: kaksi poliisia ja poliisikoira. Poliisit esittelivät autoaan ja näyttivät myös mitä temppuja koira osasi. Lapset saivat myös esittää heille enemmän tai vähemmän vaikeita kysymyksiä.

Illalla vietettiin aikaa rantajuhlien merkeissä: grillausta, ilmapalloeeläimiä sekä oheishjelmaa!

Perjantai 9.6.

Iloisesti ohjelmalaaksoissa

Sudenpennut heräsivät pirteästi ensimmäiseen aamuunsa leirissä. Vartio-

laisetkin kehuivat teltoja ylellisiksi haikin laavuihin verrattuna. Herätys oli kahdeksalta, ja aamupalalla syötiin perinteisesti puuroa. Kello yhdeksältä oli lipunnosto, jonka hoitivat leirimme ainoan ei-espoolaisen lippukunnan, Lauttasaaren Lainepartion johtajat.

Aamupäivän ohjelmana oli laaksoja, sudenpennuilla käsityölaakso ja vartiolaissilla merilaakso. Käsityölaaksossa rakennettiin erilaisia hyödyllisiä tavaroita, kuten pannunalusia, avaimenperiä ja pinssejä. Merilaaksossa päästiin temmeltämään veden ääressä, ohjelmassa oli muun muassa vesisotaa labyrintissä, uimista, saunomista, rantaleikkejä ja melontaa. Pääsivät jotkut kokeilemaan jopa kanootin kaatamistakin. Sääkin suosi merilaaksolaisia, ja aurinkoisessa säässä oli mukava temmeltää.

Lounaan jälkeen oli vapaata uintiaikaa ja rannalla peuhaamista omien johtajien

valvonnassa. Iltapäivällä vaihdettiin laaksoja, vartiolaiset siirtyvät käsityölaaksoon ja sudenpennut rannalle jota aurinko yhä lämmitti.

Perjantaina herkullisen päivällisen jälkeen leirin kioskki keräsi taas paljon asiakkaita. Karkin ja juotavan lomassa on myynissä myös purkkaa, kotiväen iloksi. Pian leiriläiset yllättyivät kun Tammisaaren VPK:n paloauto ajoi leirialueelle. Kyseessä oli kuitenkin lukuisista "Missä palaa?"-kyselyistä huolimatta turvallinen tilanne, palomiehet toivat leiriin vettä ja esittelivät kalustoaan. Innokkaimmat pienet leiriläiset pääsivät täyttämään ämpäreitä vedellä ja

istumaan paloautossa. Soittivat palomiehet pyynnöstä jopa sireeneitäkin ja vilkuttivat valoja. Johtajat naureskelivat, että puuttuu enää ambulanssi poliisienkin käytyä eilen leirissä.

Lauantai 10.6.

Helteisissä merkeissä

Lauantai, toiseksi viimeinen leiripäivä, käynnistyi hienosti helteisessä säässä. Ohjelmassa oli laaksoja, joissa leiriläiset pääsivät kokeilemaan muun muassa ihmisritsaa, keilausta ja suunnistusta. Aamupäivällä vartiolaiset olivat suunnistuslaaksossa ja sudenpennut riehuntalaaksossa. Iltapäivällä lounaan jälkeen vaihdettiin

vuoroja. Sää suosi leiriläisiä koko päivän, ja lounaan ja päivällisen jälkeiset uimavuorot olivatkin todella suosittuja.

Illalla seitsemältä alkoivat leirin päättäjaiset, joihin kokoontuttiin perinteiseen tapaan Rannalle. Päättäjäisten ohjelmassa oli laulua, leikkejä, näytelmää, ja leiritoimikunnan nolaamista. Pääsivät leiritoimikuntalaiset monien iloksi myös uimaan, vaatteet päällä tosin. Illalla vartiolaiset saivat valvoa hieman normaalia pidempään, ja johtajat taisivat valvoa vielä vartiolaisiakin kauemmin.

Sunnuntai 11.6.

Leirin purkaminen sujui vauhdikkaasti

Sunnuntaina koitti päivä jota on pelätty - viimeinen leiripäivä. Leirin purkaminen käynnistyi heti aamiaisen jälkeen haikkeissa tunnelmissa, mutta kuitenkin partiomaisen reippaasti. Leiriläisten tavarat olivatkin jo pian pakattu, ja päästiin purkamaan telttoja ja yleisiä rakennelmia.

Monesta suunnasta kuulee työn äänien lomasta hyräilyä, kaikille jo tutulla leirilaulun sävelellä. Kolmelta leiriläiset tavaroineen lähtivät busseilla kohti Espoota helteisestä Tammisaaresta. Leiritoimikunta ja muutama muu johtaja jäivät vielä purkamaan loppuja rakennelmia sekä syömään keittiön järjestämää yllätysruokailua: suklaakakkua ja limsaa! Viimeiset purkajat pääsivät kotiin vasta myöhään seuraavana iltana. Tosin leirialueelle palattiin (ja palataan) vielä monesti!

Eräsusien Saariselän vaellus

Johtajahuoltoja on monenlaisia, partiolipukunnassa se voi olla kymmenen päivän ja 140 kilometrin vaellus Lapissa, kuten tänä kesänä Mankkaan Eräsusilla. Vuonna 2004 matkaa taitettiin samoissa maisemissa ja melkein samalla kokoonpanolla, mutta lähtöpaikoilla oli kuitenkin eroa noin 50 km. Tällä kerta lähdettiin Suomen rajan pinnasta, Rajajoosepista, kun pari vuotta aikaisemmin varottiin ensi askelmilla Nattasten juurella toisen maailmansodan aikaista miinakenttää.

”Ei se matka, mutta nopeus”, sanovat kokeneet eränkävijät. Vaikka 140 kilometriä tuntuu ensi kuulemalta pitkältä matkalta kartalta katsoen, niin päivämatkoiksi koottuna se on varsin lyhyt. Tavallisesti 10–15 kilometrin päivätaipaleet onnistuvat peruskuntoiselta helpostikin. Huomioiden tietysti nousut ja laskut, jotka rasittavat kulkijaa eri tavoin kuin tasamaa.

Reittisuunnitelma tehtiin vuotta ennen ja ennakkotapaamisissa käytiin yhdessä läpi koko reitti. Matkaan lähti yhdeksän henkeä, joista nuorin oli 16 ja vanhin 47 -vuotias. Ryhmän keski-ikä oli vajaa 18. Reitti kulki Rajajoosepin, Anterinmukan,

Muorravaarakan, Luirojärven ja Luulammen kautta Saariselän retkeilykeskukseen. Kuljetusta matkasta karttaan piirityi W- kirjain.

Ajankohdaksi valittiin heinäkuun viimeinen viikko ja elokuun alku, sillä hyttyset kaikkoavat Lapissa tavallisesti heinäkuun puoliväliin mennessä. Paikalliset hinnat nousevat ruskana alettua, eli elokuun lopussa turistesesonki vie hintalaput pilviin. Hyödyntämällä opiskelija-alennuksia lento Ivaloon tulee yhtä kalliiksi, kuin junamatka Rovaniemelle. Kummassakin tapauksessa loppumatka Saariselän alueelle taittuu bussilla tai taksilla. Pohjoisessa paikallistaksit hinnoittelevat ryhmille usein samaksi kuin bussiliput, jos vain huomaa kysyä.

Lähtö Rajajoosepista

Vaellus alkoi upeassa säässä, porukan pomppiessa riippusillan yli Saariselän erämaa-alueelle. Ensimmäinen etappi ei suuntautunut heti rajavyöhykkeelle, vaan seurasi jokea ylös järvelle. Iltaa myöten sade seurasi toistaan ja toinen päivä kuljettiin harmaantuvan ja välillä ripottelevan pilven alla. Kolmas päivä sousti pilvipoudassa Anterin Mukkaan saakka.

Päivämatkat suunniteltiin yhteisellä päätöksellä puolta vuotta ennen lähtöä kymmenen kilometrin pituisiksi. Joidenkin menohalut olivat kuitenkin kunnossa ja jouduimmeäänestämään siitä, jatkaisimmeko Anterista suoraan Muorravaarakan ruoktuun. Onneksi enemmistö päätti jäädä saunomaan Anteriin, sillä seuraavana päivänä selvisi, että karttaan merkitty sauna oli palanut Muorrassa 80 -luvulla.

Muorraan päästyä rinkat silpaistiin selästä ja mieli sekä selkä kevyenä jatkettiin Pirunportin läpi ylös tunturiin ja Paratiisikurun lampeen uimaan. Eräs kulkijoista ei kuitenkaan jaksanut lähteä neljän tunnin uimareissulle vaan jäi päivänkosille. Sillä seurauksella että kello kaksi yöllä muuan virkku parivaljakko siirtyi seuraavalle yöpymispaikalle, kuvaten siinä samalla maisemia.

Aamulla muu joukko heräsi normaaliin tahtiin ja ylitti Lumikuraa pitkin tunturit Luirojärvelle. Luirolla oli kaksi väsynyttä kulkijaa nukkumassa, muiden saapuessa perille. Yöllä pilvet olivat laskeutuneet sumuksi tunturin huipulle ja kuvausretkelle

lähteneet olivat eksyneet. Neuvokkaasti toimien pelkän kompassisuunnan avulla löysi kaksikko reitin perille. Pilven sisällä, ylhäällä tunturissa ei näe kiintopisteitä, ja moni hyväkin suunnistaja on kadottanut suuntavaistonsa. Silloin on kunto kovilla ja erätaidot arvossaan. GPS auttaisi tiukassa paikassa, mutta meillä ei ollut sitä mukana.

Luirossa saunottiin, tehtiin lettuja ja lettuhillo valmistettiin sakeasta vadelmakiisselistä. Seuraava etappi kulki Kotakonkäälle, Erämaa-alueen rajalle. Saariselkä on jaettu perusosaan ja erämaosaan; ensin mainittu ulottuu 30 kilometrin päähän Saariselän retkeilykeskuksesta ja sieltä löytyy

päiväkämppiä lepäämiseen. Erämaaosa on kaikkein jylhintä ja kauneinta Saariselkää, ulottuen valtakunnan rajaan saakka. Melkein keskellä Erämaaosaa on Muorravaarakan ruoktu. Kotakönkään koskelta jatkui reitti Rautulammen ohi Luulammelle ja sieltä Saariselän retkeilykeskukseen.

Saariselän erämaa-alue ja luonnossa liikkuminen

Vuosi vuoden jälkeen yhä useammat uskaltavat Lappiin vaeltamaan. Saariselkä on yksi suosituimmista kohteista. Matkaan uskaltaa, kunhan muistaa huomioida muutaman neuvon: varusteiden pitää olla kunnossa ja kengät on syytä ajaa sisään ennen matkaa. Hyvien kenkien puolesta voisi puhua pitkäänkin, mutta vettä pitävillä ja hengittävillä tulee hyvin toimeen. Vettä ei kukaan eränkävijä kannu ruuan mukana tunturiin, eli puhdasta vettä löytyy Lapista yllin kyllin. Tosin ulkomaiset turistit eivät sitä hevin aina usko. Leili pidetään toki täynnä, ilman vettä ei kuitenkaan pärjää. Ruokailu kairassa kulkee toisin kuin etelässä: puolelta päivin syödään keitto ja tukeva ateria tehdään vasta illalla, teltojen pystytyksen jälkeen. Täydellä vatsalla kun ei jaksu tarpoa maastossa. Toisaalta aamu usein aloitetaan puurolla.

Tänä vuonna Saariselän monet lammet olivat

kuivan kesän mukana kuivuneet, vaikka sadepäiviä osuikin kohdalle. Mäkäraiset ja hyttyset vaivasivat vain muutamana päivänä, mutta silloinkin paikallinen hyttysvoide auttoi. Hytтыshatusta ei tälläkään kerralla ollut hyötyä.

Nykyiset pussikeitot pärjäävät hyvin maastossa ja spriikeittimellä ruoka hoituu helposti. Nuotioitahan ei saa sytyttää kuin merkityillä paikoilla, joten spriikeitin löytyy melkein kaikkien lapinkävijöiden varustuksesta. Kunhan muistaa kuitenkin, että lentokoneeseen ei saa ottaa tulitikkuja tai spriitä, ne pitää ostaa vasta pohjoisesta. Toisaalta olen ihmetellyt lentokenttien turvatarkastuksia, kun tupakoitsijoilta ei viedä sytyttimiä, mutta retkeilijöiden viiden pahvitikun hätäpakkaus kaivetaan ulos repusta ja päälle jätetään viesti ”poistettu vaarallisia räjähteitä”. Ehkäpä lentoyhtiöt suosivat tupakoitsijoita enemmän kuin luonnossa liikkujia.

Vain turisti himoaa tunturin korkeimmasta yli, sillä kartan kanssa liikkujia on aikoja sitten oppinut, että sivuitse kiertäen näkyy sama matka minkä kömpii ylös korkeuksiin. Sokosti tuottaa tottuneelle eränkävijälle Saariselällä pienen yllätyksen. Tunturit muodostavatkin pitkän yhtenäisen kannaksen ja ylhäällä taivalta pääsee taittamaan

rakkaa pitkin. Pienten varpujen peittämä alue muistuttaa Skotlannin nummia ja lakialue on tasaista tai hyvin loivaa rinnettä. Ylätasanteella matka joutuu leppoisasti alas solisevin purojen ja kurujen välillä.

Rinkat ovat kehittyneet huimaa vauhtia. Oma Gyroni täytti jo 30 vuotta, eikä sen aikoinaan edistykseellinen malli pärjännyt enää nykyrinkkoille. Kiinnikkeet rapisivat tai murtuivat yksitellen, matkavauhdin hiukankin nopeutuessa. Selän kaartu mukailtava ja lantiovyön tukema rinka on tätä päivää, painoeroakin kantolaitteiden välillä saattaa olla kolmatta kiloa.

Itse suosin huopahattua, sillä sen lieriin saa imeytettyä hyttysöljyä, ilman että hyönteiskarkote leviää ihoa rasvoittamaan. Joillekin kietaistu huivi tai pipo ajaa saman asian, mutta ilman päähinettä ei metsään kannata mennä. Jokin suoja hyttysiä, sateita, mäkäräisiä ja auringon paistetta vastaan kannattaa kuljettaa mukana. Hyvän hatun

kanssa ei tarvitse huolehtia aurinkovoiteistakaan, vaikka tuntureilla uv-säteily onkin voimakasta.

Kairan käyminen kannattaa. Kunto nousee kummasti ja vaikka kuinka söisi, keho kuluttaa ravinnon mielissään. Maisemat ovat hulppeat ja eläimistö mahtavaa. Luonnon hiljaisuuden ja monimuotoisuuden ymmärtää vasta sitten, kun on itse sen kokenut.

Jarmo "Heinä" Heinonen

Ahmat Espoon Punasessa

Vartiomme Ahmat osallistui tänä vuonna 16.-17.9. Tosi-punkkuun 5 jäsenen voimin valkoisessa sarjassa. Tänä vuonna teimana oli tosi-tv. Kilpailu alkoi lauantai aamuna Leppävaarasta sellon ylätasanteelta jonne kokoонуimme hiukan ennen kisan alkua.

Valkoisen sarjan piti tehdä siellä tiimalasi annetuista puutavaroista ja 2:sta limsa pulloista, ja tämä onnistuikin ihan kohtuullisesti. Tehtävä ajan loputtua pääsimme bussikydeillä sipooseen jossa varsinainen kilpailu pidettiin.

Päivä meni nopeasti rasteja kierrellen, pidimme myös päivällä ruokatauon vesipisteellä jonka jälkeen jouduimme jonottamaan rastille noin tunnin. Tehtäviä oli mm. tehdä pannunalusta tai vastata tietovisa tyyliin partio kysymyksiin.

Saavuimme yörastille melko aikaisin ja meille jäi hyvää aikaa tehdä rastitehtäväksi annettua katiskaa sekä keitellä hernekeittoa, johon olimme saaneet herneet aamulla

liotettavaksi. Teimme illalla jopa nuotionkin. Yö meni kohtuu mukavasti laavussa ja aamulla olimme melkein ajoissa lähtiessämme eteen päin maalia kohti.

Sunnuntain tehtäviin kuului mm. saada omatehty hyrrä pyörimään sekä parien teko ja niillä yhden vartion jäsenen kuljetus. Saavuimme maaliin auringon paisteen saattelemana jo noin puolen päivän aikoihin, jossa jäimme vähäksi aikaa ulos rentoutumaan.

Maalista saimme bussikuljetuksen Leppävaaraan, josta jatkoimme edelleen matkaa bussilla kotiin Mankkaalle. Pärjäsimme melko hyvin ja kävimme palkintojen jaossa hakemassa kolmannen palkinnon valkoisesta sarjasta. Kaiken kaikkiaan ihan mukava viikonloppu, ja toivottavasti pääsemme osallistumaan kilpailuun ensi vuonnakin.

Alex Virtanen, Ahmat-vartion johtaja

Tikkupullia suffelinapeilla

Eräs harmaa perjantai-ilta Leppävaarassa Mankkaan Eräsusien vaeltajat kokoontuivat rinkkoineen odottamaan bussia. Oli syyskuun loppu ja näytti siltä että pian sataisi. Yksi vaeltaja oli bussinsa vuoksi myöhässä, niinpä me kaikki odottelimme seuraavaa Nuuksion bussia. Odotellessa tutustuimme Metsähallituksen Nuuksion lodjujen vihjeisiin.

Viimein bussi saapui ja saimme kiskottua rinkkamme ja itsemme sisään bussiin. Valtasimme viisistään takapenkin ja koko matkan viihdytimme kanssamatkustajia sairaskertomuksilla. Saimme lueteltua kaikki omat ja tuttavien vammat hampaidenpoistosta palovammoihin ja murtumiin. Matka tuntui kestävän ikuisuuden, sillä bussi kiersi jotain erikoisreittiä.

Perillä Siikaniemessä paloittelimme painavan ja hankalan teltan osiin ja otimme jokainen osan kannettavaksi. Matka Siikaniemestä Holma-Saarijärvelle meni nopeasti, pidimme vain pari taukoa muutaman kilometrin matkalla. Järven luona saimme varattua puulaavun ja rupesimme pystyttämään suurta jamboreetelmaa. Aloitimme otsalamppujen valossa pystytysohjeiden lukemisella, mutta emme lukeneet tarpeeksi pitkälle ja tästä johtuen oli hiukan ongelmia.

Kun sisäteltat oli duffeli(suffeli)napeilla kiinnitetty ensin pystytettyyn ulkotelttaan ja eteispressu nipsuilla paikallaan, aloimme miettiä tulentekoa. Osa meistä meni pilkkomaan puita ja osa alkoi viritellä nuotiota. Ilta palaksi söimme tikkupullia ja suklaabanaaneja. Koko yö kuluikin arvuutellessa Ariadnen lankoja, eli tietynlaisia kyselyarvoituksia, joita vuorotellen kerroimme. Vasta reilusti keskiyön jälkeen pääsimme nukkumaan.

Lauantaiaamu valkeni ja n. yhdentoista maissa olivat kaikki viisi kömpineet ulos teltasta. Aamiaiseksi söimme tihkusateessa yllättäen taas tikkupullaa ja niiden lisäksi leipää. Puolen päivän maissa pakkasimme tavarat ja teltat ja suuntasimme eräälle lodjulle melko lähellä. Tietenkään en paljasta lodjun sijaintia jotta muut voivat sen itse etsiä. Lodjut ovat eräänlaisia aarteita ympäri Suomea. Rasiasta löytyi tarina, leimasin ja tehtävä.

Hirvikärpästen ahdistelemina päätimme, ettemme jää lodjun lähelle hetkeksikään, ja suunnistimme muutaman kilometrin takaisin bussipysäkille Siikaniemeen. Aikaa oli juuri sopivasti keitelä iltapäiväpöperöksi Meksikon-pataa.

Bussikuski oli (tällä kerralla) tosi mukava, kyseli siinä että onko ruoka jo valmista. Matkalla söimme karkkia ja kylmiä lihapullia ja seurasimme edessä istuvan sudenpentulauman toilailuja. He eivät kyllä olleet Eräsusia!

Suvi Attila

Rastilla Tapailussa

Eräsusien vastuulla oli Tapiolan alueen lippukuntien lokakuun alussa järjestämässä Tapailu-tapahtumassa oma rasti. Tavoitteena oli paistaa makkaraa nuotiolla ja muurinpohjaleijuttuja kaasutohoilla. Aamu näytti epäilyttävän harmaalta, oli sateista ja tuulista.

Alexin kanssa aloitimme kantamalla aamupäivällä rastin rekvisiittaa autosta rastillemme Tapiolan kulttuurikeskuksen taakse, lasten kahluualtaan läheisyyteen. Antti toi viereiselle rastille Keskusaltaalle kanootteja ja samalla meidän rastille kaasut, lettupannut ja kaasukeittimet.

Pyöritimme rastia koko tapahtuman ajan kuuden hengen voimin, vaeltajat Tiina, Kati, Maarit ja Ella olivat korvaamaton apu. Mikko käväisi rastilla auttamassa. Pystyimme tyylikkäästi nuotion peltisillä nuotioalustoilla ja tiiliskivillä. Minä ja Alex huolehdimme lettujen paistosta upouusilla Eräsusien muurinpohjapannuilla ja tytöt hoitivat nuotion ja rahastuksen, Tapailupassien leimauksen ja yleisen ohjauksen.

Meidän lippukuntalaisia vieraili kiitettävän monta rastillamme: Hepe ja muutama Kirppu (poikasudenpentuja), Jenni ja Tuuli ja laumallinen Laiskiaisia (tyttösudenpentuja). Muutama vartiolainenkin kävi perheensä kanssa.

Sääolot olivat hiukan hankalat, kova tuli häittäsi nuotiota ja letunpaistoa, mutta onneksi ei sentään satanut tapahtuman aikana.

Yhteensä ”asiakkaita” meillä oli n. viitisenkymmentä. Makkaroitaa myimme n. 40kpl, samoin lettuja.

Vielä tapahtuman päätyttyä paistoimme lettuja henkilökunnalle. Rankkasade yllätti meidät kun olimme purkamassa rastia ja kaikki kastuimme aivan täysin. Kaikki tavarat olivat märkiä, ja kiire siinä oli saada kaikki paperiastiat ja muut arat materiaalit autoon turvaan.

Vaeltajat päättivät omia letunpaiston itselleen myös Mankkaan joulutapahtumassa, nyt kun kerran onnistuimme niin hyvin, olkoon muurinpohjaleijut tavaramerkkimme!

Suvi Attila

Juoruja

- Wanhat Kirppulaumalaiset, nykyisin Alexin ja Oton vartiossa menivät ja nappasivat Partiotaitokilpailu Punkussa valkoisen sarjan pronssisijan. WAU! Saas nähdä kuinka kauan kestää ennenkuin nappaavat EräSM: mmän voiton. Edellisen kerran EräSM:n voitti Sintin ja Hannun Eräsusijoukkue, ja siitä onkin jo kulunut muutama vuosi.

- Konkareiden Saariselän vaellus oli pari kuukautta sitten, juuri ennen koulujen alkua. Huhu kertoo että mukana oli kuntosarjalainenkin, joka teki ylimääräisen 8 kilometrin lenkin, hakeakseen makuupussinsa. Heinä saattaa tietää enemmänkin asiasta.

- Kaksi veijaria kokeili yösuunnistusta sumussa ja keskellä tunturia. Väittivät kompassinkin näyttäneen väärin. Duudsonit etsiskelevät heitä koekuvauksiin.

- Tarkkaavaisimmat saattoivat huomata että lentomatalla takaisin Ivalosta oli istumajärjestys muuttunut, Tuulikin ja Oton katsellessa maisemia(kin) vierekkäin. Huhujen mukaan maisemien katselu ei ole jäänyt tähän...

- Antilla ja Suvilla on iso tehtävä ensi kesän Jamboree 2007:lla, sillä vastaavat yhden leirilippukunnan viemisestä Englantiin. Toivottavasti tuovat sen myös takaisin.

- Huhut väittävät Antin kuljeskelleen jonkun Hakasiskojen edustajan kanssa ja pojat puhuivat jotain tyttöbasillitartunnasta. Onneksi juorut eivät ole vain juoruja, ja toimitus onnittelee!

- Huhu kertoo, että Heinä aikoo väitellä, oikein professorin kanssa. Ei taida pärjätä, siis professori...

- Heinän vanha huopahattu onkin kulunut niin että uusi silkkipyty on varmasti tervetullut!

- Ajokortteja on tipahdellut kuin lehtiä puista. Kannattaa suojatiellä vilkaista päälle hyökkäävää autoa, jos kuskina on mahdollisesti Antti, Tuulikki, Hepe, Jussi... ja juosta lujaa karkuun...

- Antti on kiinnittynyt piiritoimintaan ja siellä viestintään. Viimeinkin saatiin osaava mies hoitamaan tiedotus kuntoon. Pullizeria odotellaan kohta.

- Joulukuun alussa kokoukset siirtyvät Väentuvan viereiseen kivirakennukseen, Makasiiniin. Huomasivat kaiketi että Eräsusien kokoukset ovat siksi kovaa kaliiberia, että tarvitaan parimetriset kiviseinät pitämään porukka aisoissa. Toisaalta Makasiinissa Eräsudet aloittivat toimintansakin vuonna 1994, eli routa possut kotiin ajaa.

Keräsi:

Heinä

Ryhmien vetäjät ja kokousajat

Kaikki kokoukset keskiviikkoisin Mankkaan Väentuvalla.

Kokousajat voimassa 1.12.2006 asti, tämän jälkeen siirrymme kokoustamaan Mankkaan Makasiiniin, ja osa ryhmistä joutuu vaihtamaan kokouspäivää tiistaiksi tai torstaiksi.

Koko Eräsusien johtajiston tavoittaa sähköpostilla osoitteesta mes-johtajat@lilja.partio.fi

Tyttölauma Laiskiaiset, klo 18-19

Seppälä Tuulikki	040-569 1603	tuulikki.seppala@koti.fimnet.fi
Asikainen Jenni	-	ajenni@luukku.com

Poikalauma Kirput, klo 18-19

Heinonen Jarmo	040-536 1437	jarmo.heinonen@laurea.fi
	09-502 2814	
Järvisalo Henri	050-547 0671	henri_jarvisalo@hotmail.com

Tyttövärtio Nokkaeläimet, klo 17-18

Heinonen Satu	050-544 9526	safu90@jippii.fi
Vääräniemi Minna	050-411 4285	minna.vaaraniemi@netti.fi

Poikalauma Ahmat, klo 17-18

Virtanen Alex	050-505 2301	alex_virtanen@hotmail.com
Liukkonen Otto	040-847 0719	karhuwaari@hotmail.com

Tyttövärtio Puumat, klo 19-20

Alkula Maarit	045-1150 724	maarit.alkula@espoo.opit.fi
Solansuu Kati	050-357 0547	kati.92@kolumbus.fi
Solansuu Tiina	050-357 0532	tiinuska92@hotmail.com
Uppala Ella	041-5300 574	

Vaeltajaryhmä, klo 20-21

Attila Suvi	040-842 7526	suviksi@yahoo.com
-------------	--------------	-------------------